

Observatoriul este de două ori în septembrie, Miercură și Săptămâna.

Prețul

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimesu cu post'a in laintrul monarhiei pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — In strainatate pe 1 anu 10 fl. séu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. séu 11 franci. — Numeri singurăți se dau căte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu si literariu.

Anul III.

Nr. 92.

— Sibiu, Sambata 15/27 Novembre. —

1880.

Conflict fără număr.

Sangele versat în Clusiu încă totu mai fumează; revoltă de acilea oricătu s-ar parea de puçina insemnătate, ea totu mai aruncă valuri nu numai preste Ungaria, ci trece și dincolo în Austria. Corpul intregu alu oficiilor armatei imperiale se interesădă fără aprópe de casulu dela Clusiu și de sértea oficiilor carii au participat la conflictul cu Bartha, fia că actori, fia că secundanti. Diariele óstei, în frunte cu „Wehrzeitung” susținu, că Rüstow potea se aplice biciușii daca Bartha nu a voită se duelledie, precum nici nu a voită, în nici-unu casu inse nu trebuea se mérge la elu acasa, — de alta parte inse aceeași diarie redactată de oficiari cu multa scientia, facu unele revelatiuni fără neplacute pentru toti iubitorii de pace și de liniste publică. Anume „Wehrzeitung” descopere în doi Nri, la căte insulte sunt espuse oficiilor armatei în mai multe garnisône din Ungaria, pe unde mai alesu junimea ungurăsca cauta tôte ocasiunile, că se'i chicanedie și se'i arate ur'a loru către ei; oficiarii inse cunoscându-si bine regulamentele și tôte instructiunile loru, disciplină și vointă comandantilor, se ferescu pre cătu numai potu, de orice contactu cu civilii, pentru că acestora se nu li se dea nici-unu pretestu de a'i provoca și vetama în onórea și caracterulu loru, care pentru oficiari este totudeauna alaturea cu viéti. Conflictul din Clusiu a fostu cautat înadinsu cu falinariul, intocma că si celu cu stégulungurescu dela Agri. Este o stratagema a kossuthianilor inventata nu atâtua dela italiani pâna în a. 1866 cătu mai virtosu heredita din mosi de stramosi, că se se aiba totudeauna reu cu „soldatii nemtiesci”, precum dicu ei, că si cum astădi regimetele de linia nu aru fi recrutate din fii si fratii nostrui.

Se observa după informatiuni exacte, că acei doi voluntari cari au denuntiatu pe Rüstow că le ar fi disu „cani unguresci”, au fostu doi strengari, lenesi, impertinenti, nesupusi, cerbicosi, ómeni de nici-o tréba, buni numai de a chicana pâna la sange chiar si pe omulu celu mai flegmaticu; din care causa ambii au si capatatu totu note rele in cursulu anului si n'au inaintatu nici macaru la charge de corporali. Se mai constata nu numai in „Wehrzeitung” din 20 ci chiaru si in diariul ministerial „Hon” din 16 Nov., că si la milita teritoriale (Honvéd), care trece denationala ungurăsca, se intempla multime de certe si urgii, pe care pâna acum le-au ascunsu după potintia, in fine că obraznicia multoru junii trece preste tôte mesurile, in cătu numai sabia le mai pote pune freu, era cu acésta sunt datori oficiarii totudeauna candu sunt provocati, insultati si atacati.

Daca nu insiela tôte simptomele, comandă suprema va avea de lucru, nu că se estermină ceea ce abia se mai pote, ci numai se tîna in freu ur'a si resbunarea reciproca; că-ci adeca diarie magiare aducu mereu exemple despre conflicte noue.

Dupa diariul „Bihar” in 18 Nov. a fostu unu duelu sangerosu in Oradea intre unu judecădant si unu oficiariu dela milita teritoriala, din cauza că in dispută ce avura intr'o societate, oficiariu a datu dreptu locotenentilor Dienst si Rüstow dela Clusiu. (Vedi si „Kelet” din 20 Nov.)

In 19 Nov. totu la Oradea cătiva artileristi intrandu intr'o ospetaria, unde isi petrecheau mai multi civilisti, soldatii pretinsera, că din sal'a unde voru ei se'i petreca, se ésa civillistii; incepura se cante himnului imperialului, sau cum se mai dice, himnului poporului, „Gott erhalte unsren Kaiser” etc. firesce in limb'a germana, pentru că cu acésta se irite si se provoce pe magiari, cari nu potu se sufere nici limb'a nemtiesca, nici himnului imperialului. Cetățenii inse avura totusi atâtă minte,

că se'i calce pe mania si se scrișnăscă in dinti, dara se taca, spre a nu provocă batai de sange. Asia dara si soldatii gregari! (Dupa „Szabadság” Nr. 223).

Din orasulu Keszthely se scrie, că pe doui locotenți, anume Hoyer si Czedvitz din regim 15 de husari, pre candu mergeau săra acasa, au versat din ferestrele unei familii fruntasie óle spurate. (Totu după „Szabadság” suplementul din 21 Nov.)

Despre unu altu conflictu intemplatu chiaru in Budapest'a in 18 si 19 Nov. intre unu advocatu magiaru si unu oficiariu imperatescu totu din caus'a macelaturei dela Clusiu, de si acela cerculenia in mai multe diarie, noi nu voim se comunicamu nimicu, pâna nu se va adevieri mai de aprópe, din cauza că prea ni se pare fabulosu.

Aci mai adaogemu numai atâtă, că in diariele magiare poftă de vendetta sangerosa merge crescendu, era insultele aruncate in fața corpului oficiilor nu credem si'i mai abia parechi'a in lume. Kossuthianii publicara unu vocabulariu de 30 espressiuni insultărie, aplicate la acelu corpu respectabile de 16 pâna in 20 de mii de barbati. Noi le aflaramu in „Ellenzék” si „Szabadság”, era citindu-le ni se urcă si noue sangele in fața, mai alesu candu scimu bine, că in acelu corpu ilustru avemu si noi multime de fii si frati ai nostrii, toti că unulu barbat de onore si devotati grelei loru vocatiuni. Apoi trebue se te revolu candu cugeti că — celu puçinu astadata, tote acestea se intempla immediat din caus'a unei minciuni scornite de către doui strengari perde-véra, la care se potu aplică de o miie de ori cu mai mare dreptu espressiuni că: „omu de nimicu, nerisinatu, spurcatu, brutalu, de contrabanda, infamu, poltronu, miserabilu, erou-pléca-fuga, gunoiulu societaciei, fera selbatica, vipera etc.”

Sunt semne rele acestea si noi romanii trebue se le urmarim de aprópe, si se nu ne ametim si frasele kossuthianilor.

A cui se fia Dunarea?

In locu de ori-care alta cestiu si revista de preste tieri si mari, cestiu Dunarei trebue se ne interessedie dincăpe si dincolo de Carpati, acum dora că niciodata, pe toti locitorii acestor tieri si cu atâtua mai virtosu pe romani. Ea este in sensulu genuinu alu cuventului cestiu de viéti si de mórti.

S'a disu si se mai dice, s'a si decisu odata si de doue ori in congresse si conferente europene, că Dunarea trebue se fia, din punctu-de vedere alu comunicatiunei comerciale, fluviu neutrale. Da, din punctu-de vedere comercial, nu si din celu politicu, nici din celu strategicu, ceea ce ar fi unu non sensu.

In Octobre tr. noi amu semnalatu de multi amerintiarea preste mesura brutală a catoruva diarie mari austro-unguresci, cu „P. Lloyd” in frunte, care declarau rotundu, fara frase, că Dunarea intrăga, pâna la Gurile ei trebue se ajunga cu ori-ce pretiu din lume in possessiunea monarhiei austro-unguresci, din care causa diplomati'a ei si pretinde, că in conferenti'a statulor danubiane Austro-Ungaria, Romania, Serbia si Bulgaria se aiba in veci nu numai presidiulu, ci si votulu dirimatoriu, adeca asia, că unde va cumpani votulu ei, acolo se fia majoritatea.

Au voită séu nu, se scia in Bucuresti inainte cu 2 si cu 3 luni despre amerintiile acelea, luatul-le au in seriosu sau nu, o voru sci dumnealoru, carii se pricepu la de acestea multu mai bine decătu pe la noi in provincia. Se pare inse, că astadi le-a trecut de gluma si de ori-ce stringeri de mana „caldurăsca”. In 15 Nov. s'a deschis comisiunea dunărena europea, chiamata a decide in cestiu. Austro-Ungaria crediuse

Ori-ce inserate, se platesc pe serie séu linia, cu litere merunte garmondu, la prim'a publicare căte 7 cr., la a dou'a si a trei'a căte 6 cr. v. a. si preste aceea 30 cr. de timbru la tesaurului publicu.

Prenumeratiunile se potu face in modulu celu mai usioru prin assemnatunile postei statului, addressate de a dreptul la Redactiunea Diariului

„Observatoriul” in Sibiu.

